

Mektup

UYANIŞA ÖZLEM

Dr. Sema PİŞKİNSÜT*

Elbette bizlerin; yaşama, seçme, karar verme, savunma, düşünme ve belki ölme hakkı ve daha pek çoğu gibi.., insan olarak her geçen gün yeni bir bilinçle elde etmek istediğimiz ve zaman içinde de doğal olarak kabullendiğimiz haklarımız mevcut... İnsan hakları; insanlık tarihi boyunca hülya anlayışlarının farklı dönemlerinden, mantık ve düşünce mekanizmalarının evrimlerinden, gereksinmeye bağlı sosyolojik gelişme basamaklarından geçerek, her dönem dinamik bir değişim süreci yaşamıştır ve yaşamaktadır. Ve bölünerek çocuk hakları, anne hakkı, kadın hakları, özürlülerin hakkı, işçi hakkı, hasta hakkı v.b. gibi de ayrılmıştır. Ayrıca herbir bölümün bu evrim içinde sağlık, eğitim, yaşam felsefesi doğrultusunda ihtiyaca göre elbette alt hak istekleri de oluşmuştur.

Ancak, SAĞLIK KONUSU, varoluşa bağlı yaşamın idamesi için gerekli, bilinen veya henüz bilinmeyen pek çok prensibi içerdiği için haklar içinde en önemlisidir.

Çocuk sağlığı, ana sağlığı, aile sağlığı, özürlülerin sağlığı, yetişmiş elemanların sağlığı, hizmet verenlerin sağlığı, işçi sağlığı ve GARİBANIN SAĞLIĞI.., kısacası toplum sağlığı.. Biri birinden ayrılabilir mi? Veya biri, diğerine tercih edilebilir mi? Elbette HAYIR... Çünkü O, kısaca HALK SAĞLIĞI dır. Hepimizin bir parçası, bir umudu, bir geleceği onun içindedir. Vazgeçilmezdir!.. Çünkü, diğer olaylar gibi hata götürmez.. Ve çoğu kez tamiri mümkün değildir. Ama hatalar affedilmez mi? Öyle yüce bir milletiz ki, herşeyi yiğitçe, bilinçli veya bilinçsiz, yumuşacık bir kalble affederiz.. İster Sayın Aziz Nesin'in dediği gibi aptallıktan, ister kurnazlıktan, ister bilgisizlikten.. Ama affederiz.. Çünkü affetmek yüceliktir. Töredir bizde... Peki, tecrübe kazanarak hataları tekrarlamamanın bilgelik olduğunu, neden işlemez veya işletmeyiz?!.. Halkımız bunu çok iyi bilir.. Acı tecrübeyi, bir daha ne olursa olsun aynı yerde yaşamak istemez. Ama bu yelpazeyi genişletmek,

tedbirleri çağa taşımak Aydın kesimin görevi değil midir? Anneler, babalar, atalar kısaca HALK bizleri yetiştirerek bir noktada danışman tayin etmiyor mu?

Peki, Neden Denetleme Bozuk..?

Şikâyetçi isek ve eğer bir düzelme ve yenileşme istiyorsak, bizlerin,

"Büyüklerim düzelterek," felsefesindeki genç nesillere,

"Hele kendimi bir toparlayayım, bende katılıyorum" diyenlere veya fırsatlar bir daha ele geçmez anlayışını taşıyanlara,

Aydın kimliğine sığınıp, atasına "çarıklı erkan" diyen Aydınlara,

Gittikten sonra kıymeti artan, hele bir görelim anlayışı ile, kurulmuş iyi işleyen sistemlerin batışını görerek veya buna izin vererek veya hele bir yapın, yanlış olursa memlekette hukuk var şeklindeki yoz düşünceli pahalı tekrarlayıcı deneyimlere neden olanlara,

Devlet babanın ekmeğinden faydalanalım anlayışı ile işe uygun nitelikte eleman yerine, bir ordu kadar insanı zorla devlet elinde iş yapmaya çalışanlara,

Devlet eli kullanılarak oluşturulan gizli ama GERÇEK TERÖRE, satılmış icraatları ile sebebiyet veren bazı devlet temsilcilerine, politikacılar karşısında yön arayışında bırakılan bazı onursuz bürokratlara, Demokratik düşünceyi, İnsan Haklarını, YAŞAMA HAKKI'nı yok eden, yasal olmayan icraatlar ile sözde mevcut, özde olmayan devlet anlayışını taşıyan bazı devlet memurlarına, sonuçta da birbiri ile hep davalı olan ezikliğinin acısını ezerek çıkarmaya çalışan, ruhsal dengesi bozuk bazı devlet elemanlarına,

Görev bilinçleri, görev yapma cesaretlerinden çok geride kalmış kadrolara,

Ucuz politik oyunlar ile devletin tüm basamaklarını satın almayı iş yapma sayan, halka rağmen halk için çalışır görünen, halkın çok gerisindeki ufku ve yüreği dar seçilmişlere,

* İç Hastalıkları Uzmanı, Ankara.

En az on yıl sonraki plânlama basamaklarını düşünebilme yerine, yüzyıl geride ki Ortaçağ düşünceli insanlara., Ve onların ucuz "SÖĞÜŞLEME" plânlarına, ilkel intikam duygulu icraatlarına.,

HİÇ AMA HİÇ İHTİYACIMIZ YOK!..

İşte GRİZU, işte DEPREM, işte ÇÖP PATLAMASI, işte sayın KAHVECİ'nin, işte sayın MUMCU'nun, ve işte 8. Cumhurbaşkanımız sayın ÖZAL'ın vefatları ve gelecekte AIDS tehlikesi ve niceleri...

Tüm bunlarda KİM SUÇLU? ve kim bu olaylara layık? Ve bunların ne kadarı KADER?

Elbette, yaşam içinde bizler hep birer vasıtayız.. Ama ne TÜRLÜ? TEKNİK KADRO'lar ölümlerde kadere ne kadar, tıbbı ve teknolojiye ne kadar vasıta oluyor?

Helhalde bir düşünmek gerekir..? KİM SUÇLU?!

Ehil olmayanların isdihdamı ile hergeçen gün kendiyle davalılığı artarak hantallaşan devlet mi?

Halka hizmet diye çıkan ve tercih edilen seçilmişler mi?

Hergeçen gün devlet içinde devlet olan kapitalist çevreler mi?

Biz söylemişdik diyen ama yaptırımı olmadığı gibi, çoğu kez de, cesareti ve duyarlılığı künt teknik elemanlar mı?

Şövenist duygular ve yanlış deontoloji ile meslektaşlarını korumaya çalışan, gerçekleri gizleyen veya saptıran bazı meslek odalarının yönetici veya üyeleri mi?

Düşünce ve sistem diye başkaldıran, ancak Materyalist tutkulara yenik düşen veya düşürüldüklerini savunan Aydınlar mı?

"Kader... Allah, Devlete zeval vermesin", diyebilme yüceliğini gösteren sınırlandırılmış, zavallı vatan-daş mı?

Bir daha düşünmek gerekir... Ama 70 yıldır hep düşünüyoruz!. Aslında, elele, söke-söke demokratik haklarımızı yaratmak ve almak... Kısacası, İCRAAT gerekir.

Bütün bunlar için de... Yaşamın özü olan GERÇEK bir SEVGİ gerekir..

Hangi konuda uğraş verilirse verilsin, içinde SEVGİ olmadan tam başarılı olamaz.. Çünkü sevgide GERÇEK ÖZGÜRLÜK yatar... Bilim, siyaset, sanat, din, felsefe... nicesi düşünebilen, gerçekleri görebilen, top-

lumu anlayabilen, kısacası sevebilen insanlarla aşamalar kaydeder.. Harikalar yaratılabilir... Bilgisizlikten arınarak YÜCE bir ÖĞRENME duygusu ile özümü-zü kazanmak... Sadece ÖĞRENMEK.. Herhalde hepsi bu..

Yaşamın amacını görüp, onun peşinden koşmak kadar büyük sorumluluk olabilir mi? Bedenimiz insan bedeni iken, yetkinliğe ne kadar ulaşılabilir?. Düşünmek gerek.. Harika bir sistem olan vücudumuzun özünde, hertürlü gerçek kontrol mevcut..

Halbuki, en gelişmiş üstün zekâlı olanımız bile, beyninin ancak % 10-12 sini kullanabiliyor.! Bunun da ne kadarı, bu devirde diğer kâni düşünceye hizmet ediyor?!

Böyle bir ortamda ne kadar doğru karar verilebilir ki? % 50'sini, % 70-80'ini kullanabilirsek, hele % 100'ünü kullanmayı başarabilirsek, neler yapabilir, nerelere ulaşabiliriz?!

Düşünmek, öğrenmek, yaratmak.., tekrar en son öğrenilenden sonra yine en kıymetlisini öğrenmek... Gerçeği her seferinde farklı görmeye, yaşamaya, ümit ve özgüven duymaya neden olmaz mı? Gerçeği yetkinlik basamaklarında arama süreci, bizi sonsuz verimliliğe ulaştırmaz mı? Özgürlük anlayışı da eğitime paralel gelişen ve her yaşta, her toplumda, her deneyimde öğrenilerek zenginleşen bir süreç değil midir?

Kısaca, her konuda İYİLİK-GÜZELLİK - DOĞRULUK üçgeni içinde inançla ve umutla çıkış yolları aramak toplum olarak bizleri yüceltir.

Yönetici ve eğitimci formasyonunun daha nitelikli olması, şövenist duygulardan arınmış korkmadan gerçekçi bakış açısı ile yapılan icraat; mevcut yasalar içinde BİLE, düzelme sağlayabilir. Kaldı ki demokrasi anlayışı olgunlaştıkça eğitimle yasalar, töreler ve rejimler bile kolayca değişir.

Aydın, Özgür, insan hakları savunucusu, yaratıcı ve eğitici çağdaş önderlerin ışığı elbette çok önemli. Reformun adı ister 2. Cumhuriyet, ister yenilikçi düzenlemeler olsun, gerçek demokrasiyi savunanlar "Devlet Millettir" ve "Devlet Halk için vardır" diyerek elbette güzel katkılarda bulunacaklardır.

ANCAK, GERÇEK REFORM; MİLLET'in "DEVLET BENİM" dediği ve bu bilinci yaşadığı gün olacaktır. Halkın devleti biz değerlendirir, biz yönetir ve hizmeti biz alırız diyebilmesi çok önemlidir.. Binlerce yıl ÖNCE Anadolu'daki halk meclislerinde, oditoryumlarda parmak ısırtan bir demokrasi anlayışı ile yapıldığı gibi..

Günümüzde fedakâr, vefalı, sevgi dolu Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları kendilerine devlet baba eli ile hizmet sunanlara, bürokratlara hizmetleri için vefa borcu ödüyor!.. Şükran duyguları ve minnetle teşekkür ediyor... Hem de devlet eli ile, hatta, kendi seçtikleri ile de mağdur durumda bırakılmaları pahasına bile..! Hayret!.

Dünyada görülebilecek, kaybolmaması gereken en güzel hasletlerden bir tanesi, teşekkür duygusu, değer verme duygusu... Ama ezilerek, aldatılarak, töhmet altında bırakılarak, sömürülerek... değil!.. Esas; Millet'in "Sözde ve Özde Efendi" olmasıdır. Halk bilinçli olarak, yurttaşlık görevlerini benimseyerek, vatan içindeki yerlerini ve vazgeçilmezliklerini bilerek, ezmeyi ve ezilmemeyi, kadre uğratılmamayı öğrenerek ve öğreterek, insanca yaşama hakkını demokrasi içinde alabilmelidir. Tabii bunun içinde hep birlikte çile, ölümü ve başarısızlığı düşünmeden çalışmamız gerekir.

Halkın oluşturacağı gerçek sivil toplum örgütleri, yerel parlamentolar ve temsilciler, yine halkın seçtiği yerel idarecileri denetlediğinde, halk olarak bizlerin yetiştirdiği Aydın çocuklarımız her konunun gerçek sahibi ve efendisi oldukları bilincini yaşadığında, halkın içinde varolan yetişmiş ve yetişmekte olan yaratıcı beyinler rekabet ortamında göreve gelecekler. Ve... İşte o zaman gerçek Aydınlar doğacak.. Ve öyle Aydın kişilerin "Aydın ve Çağdaş olma Performansları" herhalde EĞİTİMİ, her basamakta oluşturabilme çabaları ve yetileri ile ölçülecek., yoksa sözleri ve sükseleri ile değil!..

İşte o zaman...

Bürokratlar hizmeti lütfen değil! Hizmeti, Millete karşı görevleri olduğu için yapacak.. Onlar için varolabilecekler!.

Çünkü o zaman,

Parlamento halkın önüne geçebilecek değerli ve-killerden oluşacak.

Çünkü o zaman,

Halk gerçek demokrasi ile özgürce yönetime katılabilecek..

Ve o zaman,

Devlet, oyunun kurallarını koyan, denetleyen, değerlendiren, kısmen yön veren yasaların gerçek anlamda işlemesini sağlayan hale gelecek.. Bizi Çarıklılar mı idare edecek? Bu nasıl iş? demeyen, daha doğrusu diyemeyen gerçek beyinlerden oluşan devlet, görünürde küçülecek ama aslında çok çok büyüyecek.. Şimdiki gibi, devlet baba eli ile terör oluşamayacak veya yokluğu veya taraflı etkililiği en ücra köşede korku yaratmayacak.. Çünkü, devlete millet sahip çıkacak ve Efendilik anlayışı entellerin yazılarında kalmayacak!.. Artık "Devlet bana sahip çıkmıyor. Halbuki imkân tanınsa ne yeteneklerim var, neler yaparım!..." diyen, yakınan Aydınlarla ihtiyacımız yok.. Çünkü, gerçek yeteneklerin yaratıcı performansları ile, yaratıcı uygun çalışma koşullarını da, yaratıcı kapıtailleri de sağlayabileceklerini her geçen gün çok daha iyi örnekleri ile öğreniyoruz.

Bütün bunlar için Türkiye'nin 21. yüzyıla girerken çalışkan, dürüst, sadık fertlere ihtiyacı yok... Çünkü sadece dürüst ve çalışkan olmak artık meziyet ve marifet olmamalı.. Bu, zaten yurttaşlık görevidir. Bu yüzyılda bizlerin dürüst ve çalışkan olmanın yanında, çok cesur, yaratıcı, dinamik, diğer kâni, sevgi dolu insanlara ve onların önderliğine ihtiyacımız var inancındayım. Ve onlar da Ayşe, Fatma, Hasan, Hüseyin'lerin., kısacası bizlerin bağrında var ve çok...